

РЕШЕНИЕ

№ 361

гр. Стара Загора, 24.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова Янчева

Членове: Николай Ил. Уруков
Атанас Д. Атанасов

при участието на секретаря Таня Д. Кемерова Митева
като разгледа докладваното от Даниела К. Телбизова Янчева Въззивно
гражданско дело № 20225500500616 по описа за 2022 година

Производството е образувано по въззивна жалба от И. Г. И. от гр.С.З.,
чрез адв. Р. М. от АК - Стара Загора против Решение № 66 от 11.07.2022г.
постановено по гр.дело № 677/2021г. по описа на Районен съд Раднево.

Въззивникът счита, че първоинстанционното решение е
незаконосъобразно, като излага подробни съображения в тази насока.
Въззивникът твърди, че за да постанови обжалваното решение районният съд
е приел, че в обжалваната заповед са изложени достатъчно обстоятелства
относно вмененото му нарушение на трудовата дисциплина, чрез техните
фактически и правни описания, нарушените норми и правила, датата на
извършване на нарушението на трудовата дисциплина, поради което
заповедта е мотивирана съобразно изискванията на закона. Счита, че тези
изводи на съда не намират никаква опора в разпоредбите на КТ и събраните
по делото доказателства, а се градят на предположения на съда и по-скоро
говорят за негова предубеденост. Сочи, че издадената заповед за
дисциплинарно уволнение действително съдържа няколко страници мотиви,
които обаче са толкова объркващи и противоречиви, че на практика
представяват липса на мотиви. В нея било посочено, че му е наложено
дисциплинарно наказание „уволнение” за неизпълнение на законните
нареждания на работодателя, за злоупотреба с доверието на предприятието, за
увреждане на имуществото на работодателя и разпиляване на материали,

суровини, енергия и други средства и неизпълнение на други трудови задължения, предвидени в закони и други нормативни актове, като са цитирани множество текстове от закона и вътрешнонормативни актове, в които се твърди, че е нарушил, но в крайна сметка не става ясно, на какво точно основание и за какво точно нарушение му е наложено дисциплинарното уволнение, както и кога е извършено това нарушение. Намира, че пороците в заповедта са съществени, като затрудняват правото му на защита, а от друга страна и не дават възможност да бъде преценено по какви съображения е наложено най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение“ и при неговото налагане работодателят дали е спазил изискването на чл. 189, ал. 1 от КТ.

Моли изцяло да се отмени първоинстанционното решение, като вместо него съдът постанови друго, с което да признае уволнението на И. Г. И. за незаконосъобразно и да го отмени, да го възстанови на предишната работа, да му присъди обезщетение по чл. 225 от КТ в размер на 12 000 лева - за времето, през което е останал без работа, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на завеждане на исковата молба в съда до окончателното ѝ изплащане. Претендира присъждане на направените по делото разноски пред първата и въззивната инстанции.

Въззимаеият М.М.-И.“ ЕАД, клон Рудник „Т.-*“, с. Т., чрез пълномощника си юриск.Д.С. е депозирал писмен отговор, в който се взема становище, че въззивната жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена и оставена без уважение. Намира обжалваното решение за правилно, обосновано и с подробно и ясно изложени мотиви. Излага подробни съображения по оплакванията в жалбата. Претендира оставяне в сила на постановеното решение, както и присъждане на направените по делото разноски пред първа и въззивна инстанции, включително юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното от въззивника адвокатско възнаграждение.

Съдът, като обсъди направените в жалбата оплаквания, извърши проверка на обжалвания съдебен акт, съгласно разпоредбата на чл.271 ал.1 от ГПК, при съвкупната преценка на доказателствата по делото, намери за установено следното:

Пред първоинстанционния съд са били предявени обективно съединени иски с правно основание чл.344, ал.1, т.1, 2 и 3 във вр. с чл.225 от КТ.

Ищецът И. Г. И. е предявил иски срещу „Рудник Т. 1“ с. Т., клон на „М.М.-и.“ ЕАД, с правно основание чл.344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от КТ и чл.225, ал.1 от КТ. Ищецът твърди, че е бил в трудово правоотношение с „М.М.-и.“ ЕАД, клон рудник „Т. -1“, с. Т., на длъжност „шофьор на лек автомобил до 9 места“ в участък „Автотранспорт“. Със Заповед № 108 от 13.08.2021г. на Управителя на рудника, трудовото му правоотношение било

прекратено на основание чл.330, ал.2, т.6 от КТ - дисциплинарно уволнение за това, че на 12.05.2021г. транспортирал и изнесъл извън територията на рудника 9 броя пластмасови бутилки, с вместимост всяка по 10 литра, съдържащи червена прозрачна течност с мирис на гориво без надлежно разрешително за това.

Счита, че издадената заповед е незаконосъобразна и неправилна, както и че при издаването ѝ не е спазено изискването на чл.195, ал.1 от КТ. Съдържала няколко страници мотиви, които си противоречали и това по същество представлявало липса на мотиви. В заповедта били цитирани различни разпоредби и вътрешно нормативни актове, от които не ставало ясно, на какво точно основание и за какво точно нарушение му е наложено дисциплинарното уволнение, както и кога е извършено нарушението. В заповедта се съдържали неверни факти и обстоятелства, както и противоречиви такива. Твърди, че в обжалваната заповед липсват и мотиви направена ли е преценка дали тежестта на извършеното нарушение, каквото се твърди, че е извършил, съответства на наложеното дисциплинарно наказание като счита, че посочените пороци на заповедта са съществени и затрудняват правото му на защита, както и не давали възможност да бъде преценено по какви съображения му е наложено най-тежкото наказание „дисциплинарно уволнение” и при неговото налагане работодателят дали е спазил изискването на чл.189, ал.1 от КТ. Твърди, че издадената заповед за дисциплинарно уволнение се явява незаконосъобразна тъй като изложените в обстоятелствената ѝ част факти и констатации не отговарят на действителността, за което излага подробни съображения.

Иска от съда да постанови решение, с което да признае за незаконосъобразно уволнението му и да отмени заповедта, с която същото е наложено и да бъде възстановен на заеманата до уволнението длъжност. Моли ответника да му заплати обезщетение за принудителна безработица по чл.225, ал.1 от КТ, поради незаконно уволнение за времето, през което е останал без работа, в размер 12 000 лева, респективно е работил на по-ниско платена работа за периода от 20.08.2021г. до 20.02.2022г., - 6 брутни работни заплати, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска до окончателното и изплащане. Претендира направените по делото разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор от ответника „Рудник Т. - 1” с. Т., клон на „М.М.-и.” ЕАД, в който се взема становище, че оспорва изцяло по основание и размер предявения от И. Г. И. иск за отмяна на наложеното на ищеца със заповед № 108/13.08.2021г., издадена от Управителя на рудник „Т. 1”, с. Т., клон на „М.М.-и.” ЕАД, дисциплинарно наказание „Уволнение”, като неоснователен и недоказан. Излага подробни съображения относно основателността и законосъобразността на издадената заповед, съответстваща на извършеното от ищеца дисциплинарно нарушение

на трудовата дисциплина. Твърдят, че заповедта за дисциплинарно уволнение на И. Г. И. е издадена законосъобразно, изложените в нея твърдения са установени и безспорно доказани, с оглед на което считат, че така предявеният иск е изцяло неоснователен, необоснован и недоказан, предвид което молят съда да постанови решение, с което да отхвърли така предявената от И. Г. И. искова претенция и остави в сила Заповед № 108/13.08.2021г., за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ като законосъобразна и съответстваща на извършеното от ищеца дисциплинарно нарушение на трудовата дисциплина, както и да им бъдат присъдени направените по делото съдебно-деловодни разноски, включително юрисконсултско възнаграждение.

По делото не се спори по следните факти: сключения между страните трудов договор за изпълнение на длъжността „шофьор на лек автомобил до 9 места“ в участък „Автотранспорт“; връчената на ищеца заповед № 108 от 13.08.2021г. на управителя на рудника за прекратяване на трудовото правоотношение чрез дисциплинарно уволнение.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ.

За да бъде уважен искът по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ за признаване уволнението за незаконно и неговата отмяна, е необходимо ищецът да установи, че е работил по трудово правоотношение с ответника и че същото е било прекратено с оспорената заповед /тези обстоятелства са безспорни и ненуждаещи се от доказване/, като оттук насетне в тежест на ответника е да установи законосъобразността на оспорената заповед, а именно - че същата е издадена от компетентен орган, носител на работодателската и в частност - дисциплинарната власт, че заповедта притежава изискуемите от закона реквизити и е мотивирана, че е било налице посоченото в заповедта основание за прекратяване на трудовото правоотношение - че ищецът е извършил посоченото в заповедта нарушение на трудовата дисциплина и че същото е извършено виновно; че тежестта на нарушението съответства на тежестта на наказанието; че процедурата по налагане на дисциплинарното наказание е спазена - на ищеца са били изискани обяснения преди налагане на наказанието и че наказанието е наложено в предвидените в разпоредбата на чл. 194 от КТ срокове.

Константна е съдебната практика, че съдът е длъжен да се произнесе само по отношение на въведените с исковата молба факти и не може служебно да разширява предмета на делото по отношение на факти, които не са въведени в процеса като част от обстоятелствената част на исковата молба, поради което съдът ще разгледа единствено фактите, посочени в исковата молба и които най- условно биха могли да се групират както следва: липса на мотиви в заповедта /чл. 195 КТ/; липса на извършени тежки нарушения на трудовата дисциплина /чл. 186, чл. 187 и чл. 190 КТ/.

По отношение на първото въведено с исковата молба твърдение за

незаконосъобразност на заповедта /чл. 195 КТ/:

Заповедта е съставена в изискуемата от закона писмена форма и е посочен като нарушител ищецът И. Г. И. /чл. 195 КТ/. В оспорената заповед са изложени достатъчно обстоятелства относно вмененото на ищеца нарушение на трудовата дисциплина, чрез техните фактически и правни описания, нарушените норми и правила /заповед/, дата на извършване на нарушението на трудовата дисциплина, т.е. заповедта е мотивирана съобразно формалните изисквания на закона. Поради това съдът намира възражението на ищеца, че заповедта не е мотивирана за неоснователно.

Ясно и точно е посочено в заповедта нарушението на трудовата дисциплина, което е вменено във вина на ищеца. Посочена е точната дата и час на извършване на нарушението, как е извършено същото и в какво се състои:

- за неизпълнение на законните нареждания на Работодателя, за злоупотреба с доверието на предприятието, за увреждане на имуществото на работодателя и разпиляване на материали, суровини, енергия и други средства и неизпълнение на други трудови задължения, предвидени в закони и други нормативни актове, в Правилника за вътрешния трудов ред, в Колективния трудов договор или определени при възникването на трудовото правоотношение, а именно:

На 12.05.2021г. в 07,50 ч. И. Г. И. (шофьор на лек автомобил до 9 места в участък „Автотранспорт“ на рудник „Т.-*“) е задържан в момент на паркиране в гаражна клетка, намираща се на адрес: град Р., *** (собственост на Д.Д.Д., на длъжност „Електрошлосер - слаби токове“, рудник „Т.- север“) на служебен автомобил, марка „Тойота Рав-4“, с рег.№ СТ *** СМ.

В багажното отделение на автомобила са намерени и иззети 9 бр. пластмасови бутилки с вместимост всяка по 10л., съдържащи червена прозрачна течност с мирис на гориво.

И. Г. И. е извършил злоупотреба с доверието на работодателя и тежко нарушение на трудовата дисциплина по смисъла на чл.190, ал.1, т.4 и т.7 от Кодекса на труда.

На 12.05.2021г., около 07,30 ч. - 07,50 ч. (през работно време) със служебен автомобил, марка „Тойота Рав-4“, с рег.№ СТ *** СМ, транспортирал и изнесъл извън територията на Рудника (Клон рудник „Т. -1“) стоково материални ценности, собственост на Работодателя - 9 (девет) броя пластмасови бутилки с вместимост всяка по 10 (десет) литра, съдържащи червена прозрачна течност с мирис на гориво, без надлежно разрешително за това.

На основание Заповед №РД-09-172 от 21.05.2021год. на Изпълнителния Директор на „М.М.-и.“ ЕАД, комисия в състав: И. И. — Ръководител, „Вътрешен одит“, Д.Д. - Ръководител, отдел „Сигурност“ и В.И. - Вътрешен

одитор. „Вътрешен одит“ извършва проверка на фактите и обстоятелствата, описани в Писмо УРИ 349000-12089 от 25.05.2021 г. на Областна дирекция на МВР - град Стара Загора. В писмото са описани следните факти и обстоятелства:

На 12.05.2021г. в 07,50 ч. лицето И. Г. И. (шофьор на лек автомобил до 9 места в участък „Автотранспорт“ на рудник „Т.-*“) е задържано в момент на паркиране в гаражна клетка, намираща се на адрес град Р., *** (собственост на Д.Д.Д., на длъжност „Електрошлосер - слаби токове“, рудник „Т.-север“) на служебен автомобил, марка „Тойота Рав-4“ с рег.№ СТ *** СМ.

В багажното отделение на автомобила са намерени и иззети 9 бр. пластмасови бутилки с вместимост всяка по 10л., съдържащи червена прозрачна течност с мирис на гориво.

При извършване на последващи процесуално-следствени действия в помещението, собственост на И. И. (град С.З., ***) са намерени и иззети 265л. течност, поставена в пластмасови бутилки с различна вместимост и цвят, с мирис на гориво. И. И. е задържан за срок от 24 часа със Заповед по чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР.

Второто визирано в заповедта тежко нарушение на трудовата дисциплина е следното:

МОЛ Н.Й. и Д.К. - „магазинери на склад ГСМ“ по искане на шофьорите И. И. и Д.С. са съставяли системно подправени документи /И. - зачертано М./ и с невярно съдържание, както следва:

За 2021 г. - ИА от 11.05.2021 г. - 46 л.; ИА от 26.04.2021 г. - 27 л.; ИА от 16.04.2021 г. - 44 л.; ИА от 12.04.2021 г. - 50 л.; ИА от 01.04.2021 г. 43 л.; ИА от 31.03.2021 г. - 40 л. ; ИА от 30.03.2021 г. - 42 л. и ИА от 26.01.2021 г. - 40 л. или всичко 332 л. гориво (бензин).

За 2020 г. ИА 10.07.; 11.11.; 03.11.; 01.12.; 03.12.; 07.12. и 09.12.2020 г. - всичко за 300 л. гориво - бензин.

С общото количество заредено гориво (бензин) за 2020 г. и 2021 г. с подправени 15 броя документи /документи с невярно съдържание/ за 632 л., на стойност по цени на „Лукойл“ - /2,13лв. за 1 л./ или общо за 1 346,16 лв. е причинена вреда на рудник „Т.-*“, респ. на „М.М.и.“ ЕАД.

Със своите действия през периода от 10.07.2020г. до 12.05.2021г. И. Г. И. е нарушил императивни норми на следните нормативни разпоредби:

- чл.125 от КТ - „Работникът или служителът трябва да изпълнява трудовите си задължения точно и добросъвестно“.

- чл.126 от КТ - „При изпълнение на работата, за която се е уговорил, работникът или служителът е длъжен:

- т.7 - „да изпълнява законните нареждания на Работодателя“

- т.8, предложение първо - „да пази грижливо имуществото, което му е поверено или с което е в досег при изпълнение на възложената му работа“

- т.9, предложение първо - „да бъде лоялен към Работодателя, като не злоупотребява с неговото доверие“
- т.10, предложение първо - „да спазва вътрешните правила, приети в предприятието“
- т.13, предложение предпоследно и последно - „да изпълнява и всички други задължения, които произтичат от трудовия договор и от характера на работата“;

Правилника за вътрешния трудов ред в „М.М.и.“ ЕАД - раздел IV, буква Б, т.1. - „Работникът или служителят трябва да изпълнява трудовите си задължения точно и добросъвестно“, т.2 - „При изпълнение на работата, за която се е уговорил, работникът или служителят е длъжен“ — буква л) – „да изпълнява законните нареждания на Работодателя“, буква м), предложение първо - „да пази грижливо имуществото, което му е поверено или с което е в досег при изпълнение на възложената му работа“, буква н), предложение първо — „да бъде лоялен към Работодателя, като не злоупотребява с неговото доверие“, буква о), предложение първо — „да спазва вътрешните правила, приети в Дружеството“, буква р), предложение предпоследно и последно — „да изпълнява и всички други задължения, които произтичат от трудовия договор и от характера на работата“; раздел IX, т.5. -

„Внасянето и изнасянето на материали, резервни части, оборудване, инвентар, ГСМ и други стоково - материални ценности в и от обекти на „М.М.-и.“ ЕАД, както и придвижването им между подразделенията, се извършва задължително със съответните придружаващи документи, по регламентирания в Дружеството ред и начин“, т.б. - „Редът за действие от работниците и служителите на Дружеството при намиране или открИ.е на ГСМ или СМЦ на територията на „М.М.-и.“ ЕАД включваща рудници, урбанизирани територии, поземлени имоти и пътни артерии е следния: т.6.1. - „Забранено е по какъвто и да е начин пренасянето/ превозването на ГСМ и/или СМЦ без надлежен документ, както в съответния рудник, така и извън него“, т.6.2. - „При открИ.е или намиране на ГСМ или СМЦ се запазва мястото на откритите материали, без да се нарушава физическата им цялост и местоположение.“, т.6.3. — „В случай, че ГСМ и/ или СМЦ са намерени извън територията на съответния рудник или Дружеството, се уведомява незабавно минния диспечер в Управлението на „М.М.-и.“ ЕАД и задължително се изчаква пристигането на служителите на МВР“;

- Заповед №121/11.04.2006 год. на Управителя на рудник „Т.-*“ - т.1. - „Строго се забранява изнасянето на какъвто и да е инвентар, оборудване, СМЦ, ГСМ, средства за пожарна и аварийна безопасност и други от работниците и служителите на рудник „Т.- 1“, без да имат надлежно разрешително за това“;

- Заповед № РД-05-225/ 15.08.2013год. на Управителя на рудник „Т.-*“ -

раздел III, т.2. - „При получаване на горивото от склад ГСМ, за зареденото количество водачът на съответната кола се подписва за получил, а МОЛ на склад за предал. Количеството се описва и удостоверява с подписи в пътният лист или „работно - лимитна карта“ и в специална картотека, поддържана в склад ГСМ“,

- длъжностната характеристика за заеманата длъжност - основни задължения - т.2.11. — „Да попълва правилно и ежедневно пътните листове при всяко пътуване“ и отговорности, заложи в длъжностната характеристика — т.6.5. - „За разхищения на горива, масла и материали“ и т.6.6. - „За причинени от него вреди на предприятието“.

Нарушенията са точни и ясни, като не поставят никакво съмнение за какво нарушение е санкциониран дисциплинарно ищеца. С оглед на това съдът намира за неоснователно въведеното от ищеца твърдение, че имало вътрешно противоречие в мотивите на заповедта. А дали изнасянето на СМЦ представлява злоупотреба с доверието на работодателя, както е посочено в заповедта, е въпрос по същество дали извършеното е нарушение на трудовата дисциплина и дали е тежко такова, а не въпрос за мотивираността на заповедта.

Посочените в заповедта обстоятелства са достатъчни както за осъществяване на защита от страна на ищеца срещу нея, така и за проверка от съда на нейната законосъобразност.

С оглед на гореизложено въззивният съд намира, че не е допуснато нарушение на нормата на чл. 195 КТ при ангажиране на дисциплинарната отговорност на ищеца.

По отношение на второто и третото въведено с исковата молба твърдение за незаконосъобразност на заповедта /липса на извършени тежки нарушения на трудовата дисциплина съгласно чл. 186, чл. 187 и чл. 190 КТ и несъответствие на наложеното наказание с тежестта на нарушенията съгласно чл. 189 КТ/:

За изясняване на тези обстоятелства са събрани по делото значителен обем писмени и гласни доказателства, които установяват с нужната за гражданския процес сигурност, че въпросното гориво е изнесено и транспортирано от ищеца, без надлежно разрешително от управителните органи на ответника. Самият директор установява, че на въпросната дата не е поставял задачи за изпълнение на И., поради което е напълно непонятно какво прави той със служебната кола на Директора на Рудника в град Р., с багажник пълен с туби с гориво. Не е установено твърдяното от ищеца, че посочените бутилки е намерил, пътувайки за град Р. на една отбивка в с. Бели бряг. Напротив, точно обратното. Материално отговорните лица потвърждават при разпита си в съдебно заседание, както и записите на камерите и извършените констатации в доклада установяват, че ищеца редовно е зареждал служебния

автомобил „Тойота Рав-4“ с рег.№ СТ *** СМ, като за целта системно са съставяни документи с невярно съдържание, като е вписвано зареждането на автовишката, управлявана от М. С. която била без проследяващо устройство и километраж. В тази посока са показанията на Н.Й. и Д.К., които установяват, че ищеца, в качеството си на шофьор на директора им е разпореждал какво да вършат и те са отразявали в документите, тока което им разпореди ищеца, като са считали, че това са разпореждания директно от Директора.

Всички възражения на ищеца са израз на неговата защитна позиция и съдът не ги споделя, още повече, че те противоречат на всички доказателства по делото, както писмени така и гласни.

Оспорването на обстоятелството, че съдържанието на бутилките не било гориво се опровергава напълно от назначената и приета по делото съдебно-химическа експертиза. Съдът дава вяра на установеното от вещото лице, че всички бутилки са съдържали гориво, като всяка от бутилките е описана в приложената към заключението таблица №1. Тъй като липсва спор по отношение на това в коя бутилка точно какво гориво се съдържа съдът не счита за необходимо да ги коментира. Категорично е установено по делото, че горивото е било индикирано с цвета, използван от ответника- червен. Всички, намерени в багажника на автомобила бутилки са били с индикирано гориво.

Предвид така установената фактическа обстановка по отношение на извършеното дисциплинарно нарушение, защитната теза на ищеца се свежда до следното:

Твърди, че случайно е намерил процесното гориво и е искал да го предаде на охраната на рудника;

Твърди, че за изнасяното индикирано дизелово гориво, собственост на рудника няма категорични доказателства, че е същото гориво;

Безспорно е установено по делото, че ищецът е задържан със служебен автомобил, в който има поставени девет бутилки с гориво в гараж в град Р.. Ако действително същия имаше намерение да ги предаде на работодателя, и ги е намерил в село Бели бряг- защо е продължил да се отдалечава от работодателя към град Р., а не се е върнал, за да ги предаде.

Очевидно е, че нито горивото е намерено случайно, нито работникът е имал намерение да го предава доброволно на охраната.

Поведението на ищеца по време на задържането му по никакъв начин не кореспондира с това на добросъвестен работник по смисъла на чл. 125 и чл. 126 от Кодекса на труда. Транспортирането и изнасянето на гориво е станало без знанието на работодателя или пряк служебен ръководител на ищеца, бутилките са поставени в служебния автомобил, с който се придвижва директора на рудника, явно възползвайки се от това и разчитайки, че няма да бъде проверен на входа и изхода на рудника. След което са транспортирани

до град Р., до чужд гараж, където вероятно и друг път са разтоварвани подобни бутилки. Всички тези факти навеждат по категоричен начин за наличие на умисъл и предварителна подготовка, преди извършването на деянието.

От заключението на вещото лице по назначената съдебно - химическа експертиза по делото по безспорен начин се установява, че взетата проба от транспортираното от ищеца гориво показва, че се касае за дизелово гориво, индикирано с индикатор SUDAN M -462-П, ползван само от рудниците в „М.М.-и.” ЕАД.

Оспорването на начина на вземане на пробата /след като горивото е върнато от РУ - Полиция Раднево на работодателя Рудник „Т. - север”/ по никакъв начин не влияе върху състава на горивото или съдържанието на бутилките, които са иззети от ищеца.

Неоснователно е възражението на ищеца, че при издаването на процесната Заповед за дисциплинарно уволнение не било спазено изискването на чл. 195, ал.1 от КТ. Дисциплинарното наказание е наложено със Заповед №108/13.08.2021г. на Управителя на Рудник „Т. - север”, като същата е връчена на 20.08.2022г. и по отношение на това обстоятелство няма спор между страните, макар да липсва подпис в заповедта. В заповедта за дисциплинарно наказание са посочени нарушителят, описано е нарушението, времето на извършването му, наказанието и законния текст, въз основа на който се налага наказанието. В заповедта са изложени пълни и подробни мотиви, които се допълват, а не си противоречат.

Съгласно Констативен протокол №11 от 01.06.2021г.(л.66), Д.С.- шофьор на ГАЗ 66 , с рег.№ 98 51 твърди, че по молба на И. Г. И. се е съгласил да зареди колата, а количеството заредено гориво (бензин) да бъде вписано на автовишка с рег.№ Р1 98 51, по искане - авиза както следва: ИА от 11.05.2021 г. - 46 л.; ИА от 27.04.2021 г. - 27 л.; ИА от 16.04.2021 г.,- 44 л.; ИА от 12.04.2021 г. - 50 л.; ИА от 01.04.2021 г. 43 л.; ИА от 31.03.2021 г.,- 40 л. ; ИА от 30.03.2021 г.- 42 л. и ИА от 26.01.2021 г. - 40 л. или всичко 332 л гориво (бензин).

В съдебно заседание С. отрича да се е съгласявал на подобно зареждане и подправяне на документи, но неговото твърдение няма отношение към факта на доказване, тъй като са налични показанията на Д.К. и Н.Й. и двете „Магазинери на склад”, които съвпадат с приложените по делото и явно подправени искания авиза. Останалите свидетелски показания съдът не обсъжда защото са неотносими към предмета на делото.

Също така проверяващата комисия извършила проверка и за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. на ГАЗ 66 с рег.№ Р1 98 51 с водач Д.С.. Констатира се отново, че са заредени 300 л гориво (бензин) по подправени искане- авиза („И.- зачертано, М.“) от дати 10.07.;11.11.;03.11.;01.12.;03.12.;

07.12. и 09.12.2020 г.

Според Констативен протокол №12 от 02.06.2021г.(л.22) и справка за периода от 01.01.2020г. до 31.12.2020 г.:

Общо количество заредено гориво (бензин) за 2020 г. и 2021 г. - 632 л., на стойност по цени на „Лукойл“ - 2,13 лв. за 1 л или общо за 1 346,16 лв. - справка от интернет „Цени на горивата днес 08.06.2021г. ”(л.67), е количеството гориво, с което е ошетен работодателят, тъй като реално не е заредено на служебен автомобил ГАЗ 66 с рег.№ Р1 98 51 с водач Д.С., а горивото е получавал ищецът И. Г. И..

Марката, модела и номера на служебния автомобил с водач И. Г. И. не фигурира никъде в процесната заповед, тъй като реално ответникът не е подписвал никакви документи, свързани със зареждането на служебното МПС „Тойта Раф-4”, а по документи е бил зареждан само МПС ГАЗ 66 , рег. № Р1 98 51- вишка (с водач Д.С.), което е и записано във всички приложени пътни документи и авиза към доклада. За това обстоятелство, че ответникът е зареждал МПС „Тойота Раф-4” с рег. №СТ *** СМ свидетелстват и обясненията на двете МОЛ Н.Й. и Д.К.. Проверяващата комисия по вътрешната проверка е изследвала и видеозапис, на който на различни дати - 12.04.2021г., 16.04.2021г., 11.05.2021г. се вижда как И. Г. И. пристига на ГСМ и зарежда сам гориво от колонката, след което отива на гишето на ГСМ. Това е документирано от комисията в Констативен протокол №13/10.06.2021г. (л. 1, както и л.7, л.9, л.10, от Доклада). След направената съпоставка се установява съответствие с подправените искане-авиза на тези дати, за които И. Г. И. е помолил МОЛ Н.Й. и Д.К..

От всичко изложено до тук и видно от свидетелските показания на Н.Й. и Д.К., съпоставени и възприети в своята взаимна връзка и зависимост с приетите по делото писмени доказателства, експертиза и вещественно доказателство, съдът приема за безспорно доказано, че с действията си И. е извършил дисциплинарни нарушения - зареждане на гориво на МПС „Тойота Раф-4“ с рег. №СТ *** СМ с подправени ИА като се е вписвало същото по негова молба на МПС ГАЗ 66, рег.№ Р1 98 51- вишка, с което е нарушил:

Заповед №121/ 11.04.2006год. на Управителя на рудник „Т.- 1“(л.3 от ЛТД) т.1. - „Строго се забранява изнасянето на какъвто и да е инвентар, оборудване, СМЦ, ГСМ, средства за пожарна и аварийна безопасност и други от работниците и служителите на рудник „Т.-*“, без да имат надлежно разрешително за това“;

Заповед № РД-05-225/15.08.2013год. на Управителя на рудник „Т.-*“(л.7-11 от ЛТД) - раздел III, т.2. - „При получаване на горивото от склад ГСМ, за зареденото количество водачът на съответната кола се подписва за получил, а МОЛ на склад за предал. Количеството се описва и удостоверява с подписи в пътния лист или „работно - лимитна карта“ и в специална картотека,

поддържана в склад ГСМ“-, Като горещитираните заповеди са вменени и в Длъжностната характеристика (л.93- 94 от ЛТД) за заеманата длъжност - основни задължения - т.2.11. - „Да попълва правилно и ежедневно пътните листове при всяко пътуване“ и отговорности, заложиени в длъжностната характеристика - т.6.5. - „За разхищения на горива, масла и материали“ и т.6.6. - „За причинени от него вреди на предприятието“, както и за горното е декларирали, че е запознат с подписването на Декларация (л.89 от ЛТД)

Също във връзка с това, че И. Г. И. на 12.05.2021 г., в 07,50 ч. (през работно време) е бил задържан от органите на МВР в момент на паркиране в гаражна клетка, намираща се на адрес гр. Р., *** на служебен автомобил, марка „Тойота Рав-4“ с рег.№ СТ *** СМ като в багажното отделение на автомобила са били намерени и иззети 9(девет) броя пластмасови бутилки с вместимост всяка по десет литра, съдържащи червена прозрачна течност с мирис на гориво (Писмо от ОД на МВР - гр. Ст. Загора, вх. №4101/27.05.2021г., (л. 37 от Доклада) се е установило транспортирането и изнасянето на стоково материални ценности (9 (девет) броя пластмасови бутилки с вместимост всяка по 10 (десет) литра, съдържащи червена прозрачна течност с мирис на гориво) без надлежно разрешително за това, с което И. Г. И. е извършил тежко нарушение на трудовата дисциплина като е злоупотребил с доверието на работодателя си по смисъла на чл.190, ал.1, т.4 и т.7 от Кодекса на труда.

Така с гореизложеното И. Г. И. на заеманата от него длъжност „шофьор лек автомобил до 9 места“ в участък „Автотранспорт“ на Рудник „Т.-*” с. Т. с гореописаните действия е нарушил:

Правилник за вътрешния трудов ред в Мини „Марица Изток” ЕАД(л.95-100 от ЛТД), раздел VII, т.8 “Дисциплинарно уволнение може да се налага за: буква г), предложение първо — „злоупотреба с доверието на Работодателя“

Правилник за вътрешния трудов ред в Мини “Марица Изток” ЕАД (л.95-100 от ЛТД), раздел VII, т.8 „Дисциплинарно уволнение може да се налага згс.буква ж), предложение второ - „констатирана кражба на гориво - смазочни материали“, буква и) - „други тежки нарушения на трудовата дисциплина“;

Правилника за вътрешния трудов ред в „М.М.и.“ ЕАД (л.95-100 от ЛТД) раздел IV, буква Б, т.1. - „Работникът или служителът трябва да изпълнява трудовите си задължения точно и добросъвестно“, т.2 - „При изпълнение на работата, за която се е уговорил, работникът или служителът е длъжен“ - буква л) - „да изпълнява законните нареждания на Работодателя“, буква м), предложение първо — „да пази грижливо имуществото, което му е поверено или с което е в досег при изпълнение на възложената му работа“, буква н), предложение първо - „да бъде лоялен към Работодателя, като не злоупотребява с неговото доверие“, буква о), предложение първо - „да спазва вътрешните правила приети в Дружеството“, буквар), предложение

предпоследно и последно - „да изпълнява и всички други задължения, които произтичат от трудовия договор и от характера на работата“; раздел IX, т.5. - „Внасянето и изнасянето на материали, резервни части, оборудване, инвентар, ГСМ и други стоково - материални ценности в и от обекти на „М.М.-и.“ ЕАД, както и придвижването им между поделенията, се извършва задължително със съответните придружаващи документи, по регламентирания в Дружеството ред и начин“, т.6. - „Редът за действие от работниците и служителите на Дружеството при намиране или открИ.е на ГСМ или СМЦ на територията на „М.М.-и.“ ЕАД включваща рудници, урбанизирани територии, поземлени имоти и пътни артерии е следния: т.6.1. - „Забранено е по какъвто и да е начин пренасянето/ превозването на ГСМ и/или СМЦ без надлежен документ, както в съответния рудник, така и извън него“, т.6.2. - „При открИ.е или намиране на ГСМ или СМЦ се запазва мястото на откритите материали, без да се нарушава физическата им цялост и местоположение.“, т.6.3. - „В случай, че ГСМ и/ или СМЦ са намерени извън територията на съответния рудник или Дружеството, се уведомява незабавно минния диспечер в Управлението на „М.М.-и.“ ЕАД и задължително се изчаква пристигането на служителите на МВР“; на основание Правилника за вътрешния трудов ред в Мини „Марица Изток“ ЕАД, раздел IX, т.8 - „Неспазването на установения ред на работа/ действие, описан в точки от 1 до 6.4 включително от настоящия IX-ти раздел на този правилник, се счита за тежко нарушение на трудовата дисциплина“; за нарушение на Заповед №121/ 11.04.2006год. на Управителя на рудник „Т.-*“ - т.1. - „Строго се забранява изнасянето на какъвто и да е инвентар, оборудване, СМЦ, ГСМ, средства за пожарна и аварийна безопасност и други от работниците и служителите на рудник „Т.-*“, без да имат надлежно разрешително за това“ и т.2. - „Неизпълнението на забраната в т.1 ще се счита за тежко нарушение на трудовата дисциплина, а нарушителите ще бъдат наказвани своевременно е дисциплинарно наказание „УВОЛНЕНИЕ“.“; за нарушение на Заповед № РД-05-225/ 15.08.2013г. на Управителя на рудник „Т.-*“ - раздел III, т.2. - „При получаване на горивото от склад ГСМ, за зареденото количество водачът на съответната кола се подписва за получил, а МОЛ на склад за предал. Количеството се описва и удостоверява с подписи в пътния лист или „работно —лимитна карта“ и в специална картотека, поддържана в склад ГСМ“\ за нарушение на основни задължения от длъжностната характеристика — т.2.11. - „Да попълва правилно и ежедневно пътните листове при всяко пътуване“; на основание отговорности, заложи в длъжностната характеристика

т.6.5. - „За разхищения на горива, масла и материали“ и т.6.6. - „За причинени от него вреди на предприятието“; Задълженията на работниците и служителите по всички изброени заповеди на управителя на рудника са

вменени, както в длъжностните им характеристики, така също и в Колективния трудов договор, Правилникът за вътрешния трудов ред, Вътрешните правила за работна заплата и изискванията на интегрираната система за управление в Рудник „Т.-*“, за които ищецът И. Г. И. е подписал Декларация на 20.10.2015., че се е запознал с тях. (л. 89 от ЛТД)

По делото са събрани множество писмени доказателства, които са в пълен синхрон с посоченото до тук от свидетелите.

Няма нито едно доказателство, подкрепящо тезата на ищеца, че е намерил горивото и смятал да го предаде. Отделно от това противоречи на всякаква житейска логика да намериш гориво и вместо веднага да се обадиш на охраната да ги сложиш в служебния си автомобил, който незнайно защо напуска територията на рудника, без да има каквато и да е поставена служебна задача за това, и да ги откараш в гараж чак в град Р., и след като полицията ги открие да започнеш да твърдиш, че си имал намерение да ги предаваш.

Предвид гореизложените съображения въззивният съд съдът намира, че с оглед цялостната преценка на събраните по делото доказателства е видно, че ищецът е изнесъл и транспортирал въпросните бутилки пълни с гориво, без разрешение на ръководните органи на ответното дружество. Дори не е необходимо да е извършил второто описано нарушение, свързано с документи с невярно съдържание, доказващи произхода на горивото, за да се ангажира неговата дисциплинарна отговорност и да му се наложи дисциплинарно наказание уволнение. Първото извършено и доказано нарушение на трудовата дисциплина от ищеца е достатъчно тежко, за да му се наложи дисциплинарно наказание уволнение. Самото нарушение е от такава категория, че за да бъде квалифицирано като нарушение на трудовата дисциплина, не е необходимо да бъде посочено в някакъв вътрешен акт на работодателя като такова. Винаги кражбите и присвояванията на стоково-материални ценности /СМЦ/ от работодателя представляват дисциплинарно нарушение. Кражбата, обсебването и длъжностното присвояване, са престъпления съгласно НК, което неминуемо обосновава тези деяния да представляват нарушения на дисциплината като част от обществените отношения, свързани с полагането на труд. Поверяването на СМЦ на работника във връзка с извършваната от него работа е неизменна част от процеса по престиране на труд, което изисква доверие на работодателя, че работника ще използва поверените му СМЦ за изпълнение на трудовите си задължения. Кражбата, присвояването на СМЦ от работника поради това представлява накърняване на доверието, което работодателят му има. Едно от изрично предвидените в чл. 187, ал. 1 КТ нарушения на трудовата дисциплина е именно злоупотреба с доверието на работодателя /т.8/ във вр. чл. 126, т. 9 КТ - при изпълнение на работата, за която се е уговорил, работникът или служителът е длъжен да бъде лоялен към работодателя, като

не злоупотребява с неговото доверие. В случая отегчаващо отговорността обстоятелство е и факта, че става въпрос за шофьора на Директора на рудника, който извършва транспортирането със служебния автомобил, определен за ползване точно от Директора.

В разпоредбата на чл. 190, ал. 1 КТ са примерно изброени онези нарушения на трудовата дисциплина, които могат да са основание за налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение”. В т. 4 изрично е посочено „злоупотребата с доверието на работодателя”. Константна е практиката на ВКС, че кражбата на материални активи на работодателя е злоупотреба с доверието на работодателя по смисъла на чл. 190, ал. 1, т. 4 КТ. В случая деянието на ищеца е в пряко нарушение и на заповед № 84/12.04.2006 г. на управителя на ответното предприятие, с която е строго забранено изнасянето на какъвто и да е инвентар, горива, смазочни материали, оборудване, средства за аварийни и пожарна безопасност и други от работниците и служителите на рудника без да имат надлежно разрешително за това, като в заповедта е посочено, че при нарушение ще се налага дисциплинарно наказание „уволнение”. Нарушението на заповедта попада в обхвата на чл. 190, ал. 1, т. 7 КТ - други тежки нарушения на трудовата дисциплина. Константна е съдебната практика, че и примерно изброените нарушения на трудовата дисциплина в чл. 190, ал. 1 КТ не са абсолютна предпоставка за налагане на дисциплинарно уволнение, а същите трябва да представляват тежко нарушение на трудовата дисциплина /аргумент от т.7 на ал. 1/ и че следва да се съобразят във всеки конкретен случай критериите по чл. 189, ал. 1 КТ /виж чл. 190, ал. 2 КТ/. Съгласно съдебната практика тежестта на конкретното нарушение следва да се преценява с оглед обстоятелствата дали работникът спазва изискванията за безопасни условия на труд; тази преценка е комплексна и обхваща всички обстоятелства, свързани с дисциплинарното нарушение, вкл. и значимостта на неизпълнените трудови задължения, настъпилите или възможните неблагоприятни последици за работодателя, съпътстващите нарушението обстоятелства, както и субективното отношение на работника/служителя към конкретното неизпълнение и отношението му към трудовия процес. Законосъобразността на дисциплинарното уволнение се преценява и с оглед на поведението на санкционирания служител. Кражбата на активи от работодателя винаги разстройва работния процес и влага липса на сигурност и загуба на доверие от страна на работодателя, който не е длъжен да търпи подобни деяния. Деянието е извършено умишлено от ищеца и с користна цел, а ищецът не изразява съжаление за стореното. Имуществените последици от дисциплинарното нарушение може и да не са големи, но същото е тежко с оглед поведението на работника, което е насочено срещу доверието, което следва да съществува между работник и работодател поради личния характер

на трудовото правоотношение. Присвояването/кражбата на СМЦ, в частност на процесното гориво от страна на работника, винаги е било преценявано в съдебната практика като тежко нарушение на трудовата дисциплина, тъй като представлява най-тежката форма на злоупотреба с доверието на работодателя. То освен, че носи пряка материална вреда, носи и други нематериални вредни последици за работодателя. Вредните последици, които квалифицират нарушението като тежко нарушение на трудовата дисциплина могат да са не само материално съизмеримите, но и такива, които са дали отрицателно, разстройващо отражение върху трудовия процес. Липсата на наказване на такъв вид нарушения на трудовата дисциплина от страна на работодателя носи не само спад в авторитета му спрямо работниците, но и носи като пряка последица отрицателно въздействие върху трудовия колектив и цялостния трудов процес. Липсва критично отношение на ищеца към извършеното нарушение.

Предвид гореизложеното, въззивният съд намира, че наложеното с процесната заповед дисциплинарно наказание „уволнение” съответства на тежестта на извършеното нарушение на трудовата дисциплина и законосъобразно е упражненото от работодателя правото му по чл. 330, ал. 2, т. 6 КТ.

Поради изложените съображения съдът намира, че наложеното на ищеца дисциплинарно наказание „уволнение” е законосъобразно, а предявеният иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ за отмяната му е неоснователен и следва да се отхвърли.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ:

Отхвърлянето на иска с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ обуславя неоснователност на иска за възстановяване на работа, поради което също следва да бъде отхвърлен.

Следва да се отхвърли и иска с правно основание в чл.344, ал.1, т. 3 от КТ, а именно: за сумата от 12 000 лева, представляващи обезщетението за оставане без работа за периода от 20.08.2021г. до 20.02.2022г., ведно със законните лихви върху тази сума, считано от 20.08.2022г., като неоснователен и недоказан. Вещото лице установи различна от тази сума, но в съдебно заседание не бе направено изменение на исковата претенция в тази част, нито по основание, нито по размер.

По изложените по-горе съображения въззивният съд намира, че предявеният иск с правно основание чл.344, ал.1, т.1 КТ се явява неоснователен и недоказан. Процесната заповед за дисциплинарното уволнение на ищеца е законосъобразна, поради което предявените искове с правно основание чл.344, ал.1, т.1- 3 КТ следва да бъдат отхвърлени, както правилно е приел и първоинстанционният съд.

Поради гореизложеното въззивният съд намира, че обжалваното решение

е правилно и законосъобразно. Поради това същото следва да бъде потвърдено. При постановяването му не са допуснати нарушения на материалния и процесуалния закони.

С оглед изхода на делото-неоснователност на въззивната жалба следва въззивникът да бъде осъден да заплати на въззиваемия направените разноски пред въззивната инстанция, които съобразно разпоредбата на чл.78 ал.8 от ГПК във вр. чл. 37 ЗПП, във вр. чл. 23, т. 1 от Наредбата за заплащане на правна помощ са в размер на 225 лв. общо за трите иска, представляващи юрисконсултско възнаграждение. /по 75 лв. за всеки иск с оглед правната и фактическа сложност по делото/.

Водим от горните мотиви, Окръжният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 66 от 11.07.2022 г., постановено по гр.дело № 677/2021 г. по описа на Радневския районен съд.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.8 от ГПК **И. Г. И., ДА ЗАПЛАТИ** на „М.М.и.” ЕАД, клон Рудник „Т. 1” ЕИК ***, със седалище и адрес на управление с.Т., общ. Р., разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 225 лв. /двеста двадесет и пет лева/.

Решението подлежи на касационно обжалване в едномесечен срок от връчването му на страните пред ВКС на РБ при наличието на касационните основания по чл.280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____